

læge Osier paa anden Maade skulde have begaaet Fejl eller have gjort sig skyldig i Forsømmelighed ved dette.

Ad II. Der er dernæst rejst Angreb paa de Læger, der har behandlet afdøde under hans Ophold i Aabenraa, nemlig Læge Michelsen, der fungerer som Læge ved Kompagniet dér, og paa Overlæge Jantzen ved Amtssygehuset, paa hvilket Hospital afdøde af Læge Michelsen var indlagt for Influenza. De beskyldes for at have udvist Overfladiskhed overfor afdødes Sygdom ved at behandle ham for Influenza i Stedet for den Lidelse — en Sprængning af et Blodkar —, som det paastaas medførte hans Død.

Om afdødes Sygdoms Forløb, dens Natur og dens Behandling i Aabenraa maa følgende anses oplyst i Sagen:

Afdøde, der den 5. September f. A. blev indmeldt i Sygekasse og af Sygekasselægen da skønnedes rask, begyndte i Slutningen af Maaneden at klage til sine paa-rørende over, at han følte sig træt og ikke saa arbejdsdygtig som tidligere, og til Arbejdskammeraterne udtalte han, at han vistnok havde forløftet sig under et Arbejde. Han fik samtidig et blegere Udseende og taalte vanskelig Anstregelser; en Ven af ham hjalp ham saaledes den 20. Oktober, da han skulde til Toget til Sønderjylland, med at bære hans Kuffert fra Kastellet til Banegaarden, men afdøde sagde dog om sin Tilstand, at han ikke mente, det kunde være saa farligt med ham, da han spiste og sov godt. Paa Rejsen til Sønderjylland sagde han til Kammeraterne, at han var sløj, og at han vilde paa Sygehuset, naar han kom til Aabenraa, og her meldte han sig da den 21. s. M. til Kompagniets fungerende Læge, Dr. Michelsen, der fandt Tegn hos ham paa Influenza og indlagde ham paa Amtssygehuset for denne Sygdom. Ved Indlæggelsen her havde han nogen Feber, der imidlertid gik bort efter 2 Dages Forløb, hvorefter afdøde til Overlægen erklærede, at han følte sig rask.

Man bemærkede paa Sygehuset vel hans Blegthed, der midlertid henførtes til hans Influenza og efter Lægens Udtalelser ikke var saa fremtrædende, at man fandt det naturligt at tage nogen Blodprøve, og da afdøde den 27. Oktober anmodede om at blive udskrevet, idet han meget gerne vilde med til en Fæst, der skulde finde Sted næste Dag paa „Folkehjemmet“, blev han udskrevet førstnævnte Dag med Paalæg om at skulle skaanes i 14 Dage, idet han selv overfor Overlægen erklærede, at han godt kunde gøre lettere Øvelser med.

Den 5. November meldte afdøde, der efter sine Kammeraters Udsagn til Stadighed havde et blegt Udseende, sig paa ny til Læge Michelsen. Han klagede her over Træthed og saa bleg ud, og Lægen mente, at det dels skyldtes Eftervirkningerne efter Influenzaen, dels Blodmangel, og ordinerede Jern herfor for at styrke ham, hvorhos han fritog ham for praktisk Tjeneste i 5 Dage. Nogen Blodprøve fandt han sig ikke foranlediget til at foretage, da han mente at kunne gaa ud fra, at der paa Sygehuset var foretaget en saadan, hvis der havde været Anledning hertil.

Inden de 5 Dage var gaaet, forlod afdøde imidlertid den 6. s. M. Afdelingen og rejste til København, hvor han den 8. blev indlagt paa Garnissonssygehuset som lidende af anæmia gravis, ondartet Anæmi, og Sygdommen antog et saadant Forløb, at han den 28. s. M. afgik ved Døden.

Det er ikke lykkedes ved den stedfundne Obduktion af afdøde at komme til bestemt Klarhed over Dødsårsagen, om den skulde skyldes en langsomt sivende Blødning fra et paa Grund af sin ringe Størrelse upaaviseligt Tarmsaar, eller om den skyldes en af de Anæmier, hvis forskellige Former, det endnu ikke er lykkedes Videnskaben at komme til Klarhed over, og hvis Diagnose, i hvert Fald paa de tidligere Stadier, maa anses yderst vanskelig. Lige saa lidt har det kunnet konstateres, om der skulde have været Sammenhæng mellem den nævnte Forløftning og afdødes Sygdom.

Men et maa bestemt antages: At der paa Rejsen fra Aabenraa til København er sket en saadan Forværring i afdødes Tilstand, at denne er ført ned under et kritisk Punkt, og at afdøde saaledes ikke overfor Lægerne i Aabenraa har frembudt det anæmiske Udseende, der straks fik den i København tilkaldte Læge til at konstatere en alvorlig Anæmi.

Man maa derfor formentlig sammenfatte Resultatet af Undersøgelsen paa dette Punkt saaledes, at der ikke overfor Læge Michelsen i Aabenraa bør rejses nogen Anke for hans Behandling af afdøde og ganske særlig ikke, naar henses til, at denne lige havde været paa Sygehuset og maatte antages dér at have været underkastet de nærmere Undersøgelser, som hans Tilstand gav Anledning til.

Hvad angaar afdødes Behandling paa Amtssygehuset, kan man vel, da man nu har hele Sygdommens Forløb belyst, sige, at det havde været heldigt, om der dér havde været foretaget en Blodprøve af afdøde, men om dennes Tilstand den Gang var en